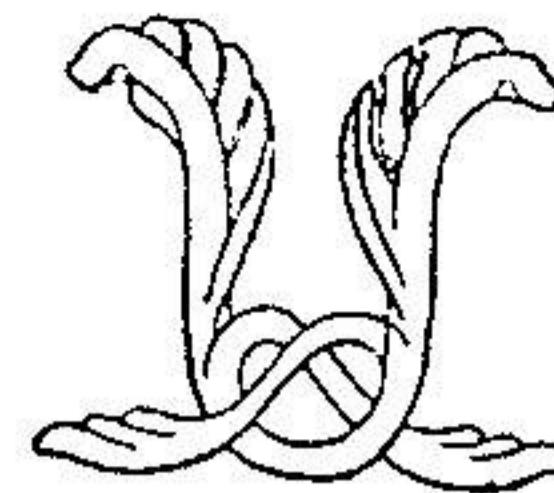

تو نا بود هر که دانم بود

نامه ماهانه
دانشکده پزشکی

شماره ۳

فروردین ماه ۱۳۴۴

سال اول

تحقیقات ایجادی

۱

پیارهای درونی

از کارهای بخش بیماریهای
دروني بیمارستان رازی

چند نشانه از پیماریها در گشتوں ایران

ذکارش

آقای دکتر صادق عزیزی

استاد بالینی بیماریهای درونی دانشکده پزشکی - رئیس بخش بیماریهای درونی بیمارستان رازی

سازمان دانشکده پزشکی که در پرتو مجهودات و فعالیت های متعدد پروفسور ابرلین بر اساسی محکم استوار شده راه های تازه ای پیش پایی ما باز کرده است که با دنبال کردن آنها میتوان بکمال مطلوب و بسر منزل مقصود رسانید . این نکته را نمیتوان منکر شد که اندیشه و رأی پروفسور ابرلین بقدرتی محکم و صائب بود که هیچ مانعی او را از روش خود منحرف نمیساخت و تحمل مشکلات او را در اجرای اندیشه های عالی

خویش پایدارتر میکرد. استواری رأی این استاد فرزانه ورزانت اندیشه وی و علاقه که بکشور ایران داشت همیشه قلب او را روش میساخت و موجب شگفت خویش و بیگانه بود. در این مقاله بنشان دادن راه های تازه ای که در پیش پای ما باز شده است نمی پردازیم زیرا توضیح و اضطرابات است. بیماری در کشور ما بقدرتی زیاد و متنوع است که هر یک از آنها بررسی و مطالعات عمیق نیاز دارد. ما تا کنون در بخشها به بیماریهای گوناگونی برخورده ایم که بسابقه بوده است و بحکم اجبار هر یک را باسمی نامیده ایم که امید است در آینده خصوصیات آنها با همکاری رفقای آزمایشگاهی کاملاً معلوم شود.

تا چند سال پیش وجود اسهال خونی آمیبی در ایران منکر فراوان داشت ولی با آزمایشها یک که بعمل آمد از جمله تلقیح پیحال اسهالی بگردد و مشاهده آمیب خونخوار^(۱) در پیحال و شواهد زیادی که از عوارض بالینی اسهال خونی آمیبی بدست آمد از قبیل دملهای جگر و ریه و طحال و یرقانهای مکرر^(۲) و حتی تشمع آمیبی جگر^(۳) اینک وجود اسهال خونی آمیبی در ایران مسلم و بدیهی شده است.

بیماری را از کوره پز خانه تهران به بیمارستان رازی آوردند. این بیمار بنوعی از تیفوس مینیاتوری^(۴) دچار بود که تا آن زمان این شکل بیماری مشاهده نشده بود. بدین سبب آنرا بنام بیماری کوره نامیدیم^(۵).

نوعی روماتیسم دیده شد که بروماتیسم حاد مفصل همانند است و بند های بزرگ را مبتلا میکند و فرار میباشد. این نوع روماتیسم موجب کم خونی میشود و مبتلایان بدان عرق فراوان میریزند و مقدار کافی سالیسیلات دوسودهم در آن تأثیر ندارد. این بیماری ممکن است در یک مفصل متمرکز شده و تصلب آنرا باعث گردد. این بیماری در ردیف بیماریهای انگلی است و بنظر میرسد که در مان اساسی آن زرق نوشالوارسان باشد. علاوه بر آنچه گفته شد بیماریهای متعدد دیگری نیز وجود دارد که تا کنون

۱ - در سال ۱۳۱۸ اینجانب و آفای دکتر اقبال در آزمایشگاه بیمارستان رازی شکل végétatif را مشاهده کردیم.

۲ - ictère à répétition

۳ - نامه پزشکی ایران شماره ۱

۴ - thyphus en miniature

۵ - بنظر آفایان دکتر اقبال و دکتر اخوی.

علت آنها بر ما مجهول مانده است و افکار جویندگان و کسانی را که بتحقیقات و کاوشهای علمی علاقه دارند بسوی خود جلب کرده است و آینده در خشانیرا بما نوید میدهد. ما در این مقاله از مواضع مذکور صحبت نمیکنیم بلکه در پیرامون چند نشانه که مخصوص کشور ماست گفتگو خواهیم کرد.

گذشته از قیافه افیونیها و شیره کشها که نشانه بارز ابتلای آنان بافیون و شیره است و منظره دیزاندو کرینین^(۱) که شاید بتوان آنرا باختلال غده صنوبری نسبت داد چند علامت مخصوص در ایران وجود دارد که بطور مختصر بدانها اشاره میکنیم و امید است که بعد از این نشانهای را بطور مفصل بیکان بیکان تشریح نمود.

۱ - علامت کرسی

این نشانه را نخستین بار در بیمارستان رازی از آقای دکتر عباس ادهم شنیدیم و حق اینست که بنام «علامت ادھم» نامیده شود. علامت کرسی عبارتست از جای سوختگی پوست اندام پائین بیماران صرعی. بیماران صرعی که در زیر کرسی میخوابند بهنگام حمله پای خود را در منقل آتش فرو میبرند و پای آنان میسوزد و جای سوختگی یا علامت کرسی همیشه در آنان باقی میماند. نیز علائم چشمی و علامت بابنگی در هنگام حمله صرع و جای زخمهای اندام که بر اثر بزمین افتادن تولید میشود و جای گزیده شدن زبان و پس از حمله ممکن است پزشک را به تشخیص بیماری صرع راهنمائی کند. ارزش علامت کرسی نیز در همین ردیف است.

۲ - علامت نوئیمان

دکتر نوئیمان بعموم بیمارانی که بدل درد کنه و یا حاد مبتلا بودند و با مراجعه میگردند دستور میداد کیسه آبجوش در محل درد بگذارند. در بیمارانی که بدین ترتیب تحت درمان او قرار گرفته اند اثر محو نشدنی اینروش درمان بر جای مانده است که تازنده اند باقی و پایدار خواهد بود. این اثر عبارتست از خطوط مرمری^(۲) خیلی زشت که در پوست شکم بیماران بر اثر کیسه آبجوش نقش بسته است. این منظره مرمری پوست اندام زنانی همانند

است که بید کار کردن غدد مترشح داخلی دچار میباشد با این تفاوت که علامت نوئیمان با فشار از میان نمیرود و با هیچ داروئی هم قابل اصلاح نیست^(۱). هر هنگام که این نوع آثار سوختگی در پوست شکم بیماری مشاهده کردیم حدس زدیم که این بیمار زمانی بدرد شکم مبتلا شده و به نوئیمان مراجعه کرده است و همیشه هم حدس ماصائب بوده است. بنا بر این ارزش نشانی نوئیمان همانند ارزش جای زخم بعد از عمل جراحی است. یعنی علامتی است زباندار و گویا. بعارت دیگر هر هنگام که خطوط مرمری در یک قسمت از شکم بیمار مشاهده کردید یقین داشته باشید که بیمار وقتی به دل درد مبتلا بوده و بدتر نوئیمان مراجعه کرده است و دستور اورا از نظر گذاشتن کیسه آبجوش (نه آب گرم) بر شکم اجرا کرده است.

۳ - علامت دندان طلا

پیش از اینکه بشرح این علامت پردازیم مناسب میداند مقدمه ایرا یاد آور شود. بخاطر دارد که در تابستان ۱۳۱۸ بیمار مالاریائی را مشاهده کرد که علاوه بر مالاریا بفالج هفتمنی زوج شکل مرکزی نیز مبتلا بود و اورا پس از آنکه از مالاریا بہبود یافت حاضر کرد تا برای جلوگیری از پیش آمد های بدو ناگوار دیگر فالج خود را معالجه کند و او نیز پزیرفت. لبان بیمار به نگام سخن گفتن کنج و بطرف راست کشیده میشد هنگامیکه دهان را کاملاً بازمیگرد و زبان را به بیرون میآورد و بر لب پائین قرار میداد این کجی کاملاً محسوس میشد. بعد ها بخاطر آورد که بیمار دندانهای بی اندازه زشتی داشت و در میان دندانهای گرازی و چند رده ای او یک دندان طلا موجود بود که درست در نظر ندارد که این دندان طلا در محل نخستین یا دومین دندان آسیای ردیف پائین قرار داشت؟

علامت پوییه^(۲) و علامت دیگر فالج هفتمنی زوج موجود نبود. بیمار ابتلاء بکوفترا اقرار داشت ولی واکنش و اسرمن خون او متفقی بود و هیچ علامت بالینی کوفت در روی

۱ - چند روز پیش مجلس مشاوره ای برای بیمار یکه با شهال مزمن مبتلا بود تشکیل یافت. در بیمار علامت نوئیمان برخوردیم که یکی از همکاران محترم کیسه آبجوش تجویز کرده بود. بنا بر این معلوم میشود که روش دکتر نوئیمان هنوز هم دنبال میشود.

مشاهده نمیشد. معدلک بیمار را تحت درمان کوفت قرار داد و مقداری سوم بیدن او وارد کرد. علاوه بر آنکه کمترین نتیجه‌ای عاید نشد بیمار بواسطه زرقهای پیسوموت (ئوکاردل) به اگزمای شدید مبتلا گردید که با زحمات زیاد آنرا برطرف ساخت. بعدها بسه بیمار دیگر نظری بیمار مذکور برخوردیم و هر بار تشخیص خطا موجب آشد که بدرمانهای بی اساس مبادرت ورزد تا آنکه در برابر عدم تأثیر درمان وجود بودن یک علامت مشترک در کلیه بیماران مذکور یعنی وجود دندان طلا در محل آسیاهای پائین دفعتاً بکیفیت این نوع فالج پی بردیم.

تا سی سال پیش عینک زدن و دندان طلا گذاردن بی آنکه لزومی داشته باشد در میان مردم شایع بود و مردم بوسیله گذاشتن دندان طلا ثروت خود را برخ آشناویگانه میکشیدند. عینک زدن نیز تقریباً همین معنی را داشت و جوانان تحصیل کرده عینک میزدند که در رده طبقه دانشمندان بشمار آیند. این اشخاص برای آنکه دندان طلای خود را بمردم نشان دهند ناگزیر بودند که هنگام سخن گفت و خنده دهنرا طوری باز کنند که دندان طلا نمایان گردد یعنی لبان را بطرف راست یا چپ متمایل سازند و چون این عمل مداومت میافتد پس از مدتی در مایچه‌های اطراف دهان انقباض^(۱) تولید میشد و همین انقباض است که با اسم علامت دندان طلا نامیده ایم و امروز هم نسبة زیاد دیده میشود. این بیماران از فالج پی چهره تنها انقباض مایچه‌های اطراف دهان را دارند و از نظر بالینی سالمند. پیش از آنکه چگونگی این علامت برای ما روشن شود عده‌ای از بیماران را که در آنان این نشانه مشهود بود تحت مداوای خطا قراردادیم ولی امروز از خطای که مرتکب شده‌ایم بی اندازه خجل هستیم و امیدواریم همکاران محترم بلغزش ما دچار نشوند

۴ - هیپرپنه ارادی یا خود بخود^(۲)

در این دو سال اخیر بنشانی دیگری که میتوان آنرا در برابر هیپرپنه حادث^(۳) هیپرپنه ارادی یا خود بخود نامید برخوردیم: بیماران بالغی را مشاهده کردیم که به ترتیب^(۴) مزمن دچار بودند و درمان ما نزد عده‌ای از این بیماران که افیون استعمال

۱ - spasmic   ۲ - hyperpnée spontanée   ۳ - hyperpnée provoquée
۴ - tétanie

میکردن تیجه نمیداد. اتفاقاً متوجه شدیم که این بیماران عموماً اظهار میکنند که منظماً در ساعت معین به گزگز دست و پا دردهای اندام دچار میشوند و در همین ساعت است که افیون روزانه را تدخین میکنند و بیماران از این نکته بسیار متعجب بودند که با وجود کشیدن افیون این دردها عارض میشود. بدیهی است این مطلب برای ما نیز تعجب آور بود تا وقتیکه اتفاقاً طبیعی بودن این مسئله متوجه شدیم: افیونی بواسطه پک زدن متداول بوافور خود را در حال هیپرپنه میگذارد و بالنتیجه در تعادل اسیدو باز^(۱) اختلالی تولید میگردد و بروز حمله تانی را نزد اشخاصیکه بلا تانس تانیک^(۲) دچار ندیاند باعث میگردد. هیپرپنه حادث را همه کس میشناسد. کسانیکه در لاتانس تانیک هستند اگر در هر دقیقه ۱۸ تا ۲۰ نفس عمیق بکشند بعد از پنج دقیقه بحمایه تانی دچار میشوند و پکی که افیونیها بوافور میزنند میتوانند جای نفس عمیق را بگیرد.

این فکر را در معرض آزمایش قرار دادیم و صحت نظریه ما بزودی واضح گردید. بیماران که از خوردن کالسیم و ویتامین D وغیره بهبود نیافته بودند با تبدیل طرز استعمال افیون یعنی خوردن آن بهجای کشیدن و یازرق مرفن نتیجه مطلوب بدست آمد. شک نداریم که دردهای بعد از کشیدن افیون در نزد تانیک ها باین علت یعنی هیپرپنه ارادی یا خود بخود مناسب میباشد و در صورت وجود این نشانی میتوان حدس زد که بیمار در حال لاتانس تانیک میباشد.

۵- آزمایش عود مالاریا با سیله استعمال میوه

در همه جای دنیا مردم عوام بعضی عقاید دارند و کارهائی انجام میدهند که باید بدانها توجه داشت. چنانکه مرهم پرترانکیل^(۲) زائیده همین توجه است. در ایران بعقیده عوام خوردن بعضی اغذیه مخصوصاً میوه ها موجب بروز تب نائب میشود و ما در بادی امر این عقیده را جزء افسانه بشمار میآورديم در صورتیکه آنرا میتوان محکی برای عود مالاریای لاروه قرارداد. در هنگام شروع بخدمت در بیمارستان رازی از آقای دکتر عباس ادhem شنیدیم که میوه ها بواسطه کم کردن گویچه های سفید و کاهش استقامت بدن موجب عود مالاریا میگردد. بنظر اینجانب این عقیده بر اساس علمی استوار نیست و نمیتوان آنرا دلیل منطقی دانست. ولی تصور میرود بدست آویز حقایقیکه ذیلاً

ذکر میشود میتوان بدلاً لعل محکمتری برای روشن شدن این نقطه تاریک توسل جست.

۱- میدانیم که بعضی از میوه‌ها مانند خربوزه اگر مدتی بر مخاط دهان اشخاص مستعد باقی بماند زخم‌هایی تولید میکنند.

۲- این ضرب المثل شایع است که هر کس خربوزه خورد باید پای لرز آن نیز بشنید و برای هر کس اتفاق افتاده است که پس از خوردن خربوزه و نشستن در آفتاب بлерز خفیف یا شدیدی دچار شده است.

۳- میوه‌هایرا که مردم در عود مالاریا مؤثر میدانند میوه‌هاییست که بوی مشخص دارد بطوریکه در اطاقی مسدود میتوان از بوی آنها بوجودشان پی برد. و میتوان آنها را واجد خاصیت رادیو آکتیویته^(۱) معرفی نمود.

۴- در مازندران مرسوم است که بیماران مالاریایایرا که تشنان قطع نمیشود لخت کرده و بسی آنکه بیمار متوجه شود علف گزنه را بر بدنش محکم میزنند و تب بیمار بدینوسیله بریده میشود.

۵- از پرسشهای دقیقی که از مبتلایان بمالاریا که بتشمع جگری نیز دچار بوده‌اند بعمل آورده‌یم معلوم شد که این بیماران با گنه گنه خود را معالجه نکرده‌اند بلکه از راه‌های دیگر بدرمان تبهای مکرر خود پرداخته‌اند. مثلاً با خوردن سولفات دوسود وغیره.

۶- میدانیم که چون شروع مالاریا اغلب ناگهانی و بالرزا توأم است آنرا در ردیف بیماریهای آنافیلاکتیک بشمار می‌ورند و چون یکی از مراحل تولید ضربه آنافیلاکسی برهم خوردن تعادل واگوسیپاتیک^(۲) میباشد بنابراین میتوان از دلائل بالا به تابیج زیر پی برد:

الف- گزنه و مسهل برهم خوردن تعادل این پی را اصلاح کرده و موقتاً از رشد و نمو هماتوژئر جلوگیری میکند و آنها را بطرف دستگاه ریکولو آندوتیال^(۲) میراند.

ب- میوه‌های بودار که شاید بتوان آنها را میوه‌های رادیو آکتیف خواند این تعادل را بهم میزند و بعد عود مالاریا کمک میکند.

با در نظر گرفتن این حقایق بدین فکر افتادیم که از تجویز میوه برای عود مالاریا

استفاده کنیم و بوسائی که برای عود مالاریا مرسوم است (از قبیل انداختن اشعه X بر طحال و زرق آدرنالین و استحمام در آب سرد) خوردن میوه هارا نیز اضافه کنیم یعنی از عقیده عوام پیروی نمائیم و برای اینکار خربوزه و خیار و انگور را که در نظر مردم بیشتر از سایر میوه ها در عود مالاریا مؤثر است انتخاب کردیم و اگرچه هنوز آمار صحیح و کیفیت تأثیر میوه های گونا گونرا توانسته ایم معلوم نمائیم ولی با وجود این میتوان گفت که میوه ها مخصوصاً خربوزه تب نائب را میتواند برگرداند بویژه در صور تیکه سیمار پس از خوردن مقدار زیادی خربوزه خود را در معرض اشعه آفتاب قرار دهد.

هنوز از چگونگی و طرز عمل این میوه ها در عود مالاریا جز حدسیات چیزی در دست نیست و اصولاً این جرأت را نداریم که نظریه های خود را بعنوان حقایق علمی معرفی نمائیم و تنها امید ما اینست که روزی ما و همکاران ما بتوانیم با قواعد علمی و تجرب آزمایشگاهی این حدسیات را به یقین پیوندیم.